Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Svetlana Cușnir
Dosarul nr. 2rc-135/25
(2-25067932-02-2rc-02072025)

D E C I Z I E

21 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Diana Corlăteanu şi Nicolae Ghedrovici

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Evghenii Talpalaru, în interesele SRL „MODEM”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Calea Ferată a Moldovei” către SRL „MODEM” cu privire la încasarea datoriei, -

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 15 mai 2025 ÎS „Calea Ferată a Moldovei” s-a adresa cu cerere de chemare în judecată către SRL „MODEM” cu privire la încasarea datoriei.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat asigurarea acțiunii prin instituirea sechestrului asupra sumelor de bani, bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtului SRL „MODEM”, în limita valorii acțiunii.

În motivarea cerinței privind asigurarea acțiunii a invocat că pârâtul evită onorarea obligației de plată a datoriei existente, iar în vederea evitării unei eventuale situații de imposibilitate în executarea reală a hotărîrii judecătorești, necesită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025 s-a admis cererea de asigurare a acțiunii, s-a aplicat sechestru asupra sumelor de bani, bunurilor mobile și imobile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „MODEM”, în limita valorii revendicărilor din acțiune în mărime de 1120951,33 lei.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 9 iunie 2025 avocatul Evghenii Talpalaru, în interesele SRL „MODEM”, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei

Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii menționate, soluționând prin decizie problema respectivă cu respingerea cererii privind asigurarea acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului recurentul a indicat, că reclamantul a invocat că vor apărea dificultăţi judecătoreşti la momentul executării, însă acest argument este insuficient pentru a concluziona pe marginea riscului invocat,în calitate de temei al aplicării măsurilor de asigurare a acţiuni, însă în acest sens partea reclamantă nu a anexat nici o dovadă.

Totodată a menționat, că compania SRL ,,MODEM" este o companie fondată din anul 1992 şi până în prezent are activitate prosperă, iar în cazul unei hotărâri prin care urmează să fie încasate careva sume, această dispune de venituri şi de bunuri care îi aparţin în proprietate.

Consideră că circumstanţele invocate de către parte reclamantă de fapt nu justifică existenţa unui risc iminent de imposibilitate de executare a unei hotărâri judecătoreşti privind achitarea datoriei, iar faptul invocării neexecutării de către pârât a unei eventuale hotărâri fără a se indica modul în care finalitatea sau statutul de pârât determinat de obiectul acţiunii invocate ar putea influenţa iminenţa riscului de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri pronunţată în prezenta cauză, nu pot constitui *in abstracto* temei de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii, în sensul art.174 CPC.

A opiniat, că reclamantul nu a argumentat suficient de convingător necesitatea aplicării măsurilor de asigurare or, asigurarea acţiunii trebuie să fie dispusă legal, conform procedurii stabilite, să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile părţii pârâte trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantei.

Prin referința depusă, intimatul ÎS „Calea Ferată a Moldovei" a solicitat respingerea cererii de recurs, cu menținerea încheierii primei instanțe.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil a constatat că, avocatul Evghenii Talpalaru, în interesele SRL ,,MODEM", a recepționat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025 la data de 30 mai 2025. Astfel, recursul declarat de avocatul Evghenii Talpalaru, în interesele SRL ,,MODEM", la 9 iunie 2025 a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi

admis, cu casarea încheierii instanței de fond, în partea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii și trimiterea cauzei la rejudecare, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind dpre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării

unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că, instanța de fond a încălcat normele de drept procedural și a emis o soluție pripită, fără a da apreciere argumentelor invocate în susținerea cererii de aplicare a măsurilor asiguratorii.

În conformitate cu art. 270 din Codul de procedură civilă, încheierea judecătorească trebuie să conțină motivele care au determinat concluziile instanţei şi legea guvernantă.

La caz, instanța de recurs constată, însă, contrar prevederilor legale menționate, încheierea primei instanțe este una nemotivată. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar, de asemenea, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (spețа *Fomin contra Moldovei*, hotărârea CEDO din 11 octombrie 2011).

Dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei diferite spre soluționare.

În acest context, instanța de recurs consideră inerentă elucidarea aspectelor invocate de către părțile litigiului supus judecății, prin prisma cercetării suportului probator administrat la materialele cauzei și prin prisma normelor de drept pertinente, întru constatarea și, în consecință, emiterea unei soluții care să corespundă unei soluții motivate. Or, este inadmisibilă crearea unei incertitudini, din considerentul că instanța de judecată urmează să răspundă explicit la chestiunile importante speței, și de a convinge părțile că au fost auzite și că mijlocul de apărare nu a fost neglijat sau respins nemotivat de către instanță. Prin menținerea unei astfel de soluții există riscul încălcării art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană care consacră dreptul la un proces echitabil.

Colegiul judiciar accentuează că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se pronunța în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (spețа *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

În acest sens, se reține că, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru

ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei).

Însă, la caz, prima instanță, pronunțând încheierea din 19 mai 2025, a omis să satisfacă standardele procedurale relevante referitoare la conținutul actului judecătoresc, încălcând normele de drept procedural.

Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a statuat că odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate şi coerență pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică şi incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții (cauza *Păduraru vs România*, hotărârea din 1 decembrie 2005).

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa încheierea primei instanțe în partea aplicării sechestrului pe mijlocele bănești aflate în conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale pîrîtului în limita valorii acțiunii și de a restitui spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către avocatul Evghenii Talpalaru, în interesele SRL „MODEM”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025, în partea aplicării sechestrului pe mijlocele bănești aflate în conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale pîrîtului în limita valorii acțiunii, cu remiterea cauzei spre rejudecare, în aceeași instanță, în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Diana Corlăteanu

Nicolae Ghedrovici